

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4CoE/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208373
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715208373.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného P. O., nar. X. X. XXXX, bytom M. F. - A., C. XXX/XX, proti povinnej Z. Z. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., E. XXXX/X, právne zastúpenej OLEXOVA VASILISIN s. r. o., so sídlom Bratislava, Dunajská 18, IČO: 36 820 059, o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi O.: P., nar. X. X. XXXX a B., nar. XX. X. XXXX, obe bytom u matky, zastúpenými Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 8Em/5/2015-204 zo dňa 10. 11. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh oprávneného (otca maloletých detí) na výkon rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015, ktorým súd predbežným opatrením upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párny týždeň v roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí, matke uložil povinnosť maloleté deti v určenom čase riadne pripravené odovzdať otcovi pred domom, v ktorom s maloletými deťmi býva, a otcovi povinnosť v určenom čase maloleté deti na tom istom mieste matke odovzdať.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že oprávnený podal návrh na výkon vyššie citovaného rozhodnutia okresného súdu s odôvodnením, že napriek tomu, že rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015 nadobudlo právoplatnosť, matka si svoju povinnosť vyplývajúcu z tohto právoplatného rozhodnutia súdu neplní a od začiatku dochádza z jej strany k opakovanému porušovaniu povinnosti deti pripraviť na styk a odovzdať ich otcovi. Ku dňu vyhotovenia návrhu matka maloletých detí zmarila už štyri nariadené stretnutia s deťmi, naposledy sa tak malo stať dňa 30. 5. 2015. Po podaní návrhu okresný súd postupujúc podľa § 272 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) vyzval povinnú, aby styk maloletých detí s oprávneným nemarila, s tým, že povinnú upozornil na následky nerešpektovania tejto výzvy. Povinná vo vyjadrení k výzve okresného súdu uviedla, že tvrdenia otca detí, uvedené v návrhu, sú vo všetkých podstatných bodoch nepravdivé a účelové, pričom zároveň opísala priebeh jednotlivých stretnutí otca s maloletými deťmi tak, ako tie prebiehali (resp. sa mali uskutočniť) v období od 31. 1. 2015 do 13. 6. 2015. Z desiatich možných stretnutí sa otec bez oznámenia či ospravedlnenia nedostavil trikrát, jedenkrát oznámil nemožnosť realizácie styku vopred a požiadal o náhradný termín, v čom mu bolo vyhovené, avšak bez následnej realizácie styku s deťmi a jedenkrát oznámil vopred, že na stretnutie nepríde. Z ostávajúcich stretnutí len jedno prebiehalo v priateľskej atmosfére, kde na deti nenaliehal, aby si sadli do jeho auta a deťom vyhovel v návšteve cukrárne a následného kopania si lopty na lúke. Zvyšné stretnutia opísala tak, že deti boli na styk s otcom riadne pripravené, avšak

tento ich vždy pri príchode nútil napriek ich nesúhlasu sadnúť do svojho auta, nedovolil im vyjadriť svoj názor k otázke, akým spôsobom bude ich vzájomný čas strávený (ani priebeh stretnutia akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť), opakovane deti citovo vydieral a zastrašoval (že ich vyzdvihne zo školy a matke neodovzdá až do ukončenia rozvodového konania, že ak nenastúpia do auta, otec o tom upovedomí sudkyňu a matka následne z tohto dôvodu pôjde do väzenia a pod.). Z týchto dôvodov deti odmietli do auta oprávneného nastúpiť, utiekli do domu a k realizácii styku napriek snahe matky deti upokojiť viac nedošlo. V prejednávanej veci dospel súd k záveru, že návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi nie je dôvodný. Poukazujúc na písomné vyjadrenia otca, písomné vyjadrenia matky maloletých detí a doložené dôkazy, či už v listinnej forme alebo v podobe obrazovo-zvukových záznamov, nadobudol okresný súd presvedčenie, že v posudzovanom období od 21. 2. 2015 do 19. 9. 2015, nedošlo k porušeniu povinností na strane matky, keď v konaní nebolo preukázané, že by táto nezabezpečila, aby došlo k realizácii styku otca s maloletými deťmi tak, ako jej to ukladá právoplatné rozhodnutie. Podľa názoru súdu nemožno jednoznačne konštatovať, že matka detí v inkriminovanom období bránila otcovi v styku s deťmi, keď predovšetkým audiovizuálne záznamy zachytávajúce priebeh stretnutí otca s deťmi v termínoch 7. 3. 2015, 30. 5. 2015 a 11. 7. 2015 nenasvedčujú tvrdeniam otca. Z uvedených záznamov súd vyvodil záver, že maloletým deťom matka nebránila v styku s ich otcom, nakoľko táto bola ochotná deti otcovi odovzdať pred domom, v ktorom s maloletými deťmi býva, pričom deti boli v súdom stanovenom čase riadne pripravené a spoločne s ňou čakali pred domom. Z predložených dôkazov nie je možné uzavrieť, že by bolo zo správania matky maloletých detí evidentné, že táto by či už fyzickým alebo psychickým pôsobením ovplyvňovala vôľu maloletých detí pri kontaktoch s ich otcom a týmto by bránila otcovi v styku s nimi. Naopak súd poukázal na dôkazný materiál nachádzajúci sa v súdnom spise sp. zn. 8Em/5/2015 a súdnom spise sp. zn. 5P/27/2015 v podobe DVD resp. CD nosičov (konanie o návrhu otca maloletých detí na úpravu rodičovských práv a povinností) z ktorého vyplýva, že neuskutočnenie styku medzi otcom a maloletými deťmi bolo v prípade termínov 7. 3. 2015 a 11. 7. 2015 výsledkom eskalovaného napätia spôsobovaného otcom detí jeho správaním sa po príchode na miesto prevzatia detí, kedy otec detí direktívnym až ultimátnym spôsobom neakceptujúc záujem maloletých detí určuje podmienky, za ktorých sa bude styk realizovať, pričom spôsob akým tieto podmienky určuje je v konečnom dôsledku kontraproduktívny, nakoľko jeho výsledkom je nezáujem detí o stretnutie s otcom. V nadväznosti na uvedené potom nemožno pričítať zavinenie za nezrealizovanie styku otca s deťmi matke detí, nakoľko súd v tomto prípade nevidel na strane matky zámer brániť otcovi v styku s deťmi. Vo vzťahu k ostatným termínom realizácie styku otca s deťmi súd vychádzal z vyjadrení rodičov maloletých detí, pričom nezistil, že by došlo k porušeniu povinností zo strany matky, nakoľko nerealizovanie styku bolo v niektorých prípadoch spôsobené neprítomnosťou otca, keď tento sa na styk nedostavil (konkrétne v dňoch 21. 3. 2015, 4. 4. 2015 a 3. 5. 2015), a v ostatných sporných prípadoch ukončenie priebehu styku medzi otcom a deťmi za prítomnosti matky bolo spôsobené vzájomnými názorovými výmenami medzi otcom a matkou detí sprevádzanými negatívnymi reakciami zo strany otca detí ústiacimi do predčasného ukončenia styku. Vzhľadom k uvedenému okresný súd návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietol.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený a navrhol predmetné uznesenie okresného súdu zrušiť. V prvej časti svojho odvolania najmä s odkazom na viaceré listiny, ktoré k odvolaniu pripojil, detailne opísal priebeh jednotlivých stretnutí s maloletými deťmi, resp. dôvody, pre ktoré sa styk s maloletými v prevažnej väčšine prípadov realizovať nepodarilo. Nestotožnil sa s tvrdením matky (ktoré prevzal do svojho odôvodnenia aj okresný súd), že matka v stykoch oprávnenému nebráni. Naopak zdôraznil, že matka preukázateľne a dlhodobo manipuluje s vedomím maloletých detí s cieľom budovať v nich odpor proti otcovi a jeho príbuzným, úmyselne klame a zavádza, s tým, že vlastné tvrdenia o zlom pôsobení oprávneného na maloleté deti odvodzuje výslovne len od správ pre kolízneho opatrovníka, ktorých je sama povinná autorom. V tejto súvislosti vytkol okresnému súdu, že tento svoj záver o nepreukázaní porušenia povinností matky deti na styk s otcom pripraviť vyvodzuje výlučne z nepravdivých písomných podaní matky (či už zasielaných priamo súdu, alebo kolíznemu opatrovníkovi), bez toho, aby vykonal akýkoľvek dôkaz predložený oprávneným, a teda vydal svoje rozhodnutie napriek absencii akýchkoľvek relevantných dôkazov. Preto z dôvodu, že okresný súd žiadne relevantné dokazovanie nevykonal (keď si osvojil len klamstvá matky maloletých detí), je predčasný jeho záver, že nebolo preukázané, že k neuskutočneniu styku otca s maloletými došlo zavinením matky maloletých detí.

4. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu

potvrdiť. Po opise dôvodov rozpadu spoločného bývania z odporcom uviedla, že na základe aktuálne platného predbežného opatrenia deti na styk s otcom vždy pripraví, a to aj po psychickej stránke. Deti sú vždy v určenú hodinu nachystané na stanovenom mieste, matka im predtým vysvetlí, že otec má záujem sa s nimi stretávať a že mu je potrebné dať šancu. Skutočným dôvodom nerealizovania styku je postoj otca, ktorý hneď pri príchode núti deti sadnúť si do jeho auta, čo deti odmietajú, nakoľko im otec hovoril, že ich berie preč a matkuvidia až po skončení súdu. Odmietá prosby detí, aby nemuseli sedieť v jeho aute, aj ich návrhy, aby sa šli spolu prejsť. Snaží sa vyvolávať hádky a cez detí riešiť manželské problémy, čo deti veľmi ťažko znášajú. Zdôraznila, že ona nie je dôvodom, prečo sa styk s maloletými deťmi pravidelne nerealizuje. Ona totiž styku otca s maloletými žiadnym spôsobom nebráni.

5. Konanie v prejednávanej veci začalo dňa 2. 6. 2015 (§ 82 ods. 1 v spojení s § 251 ods. 1 O. s. p.). Okresný súd napadnuté uznesenie vydal dňa 10. 11. 2015 s tým, že odvolaciemu súdu bola vec predložená dňa 22. 3. 2016. Dňom 1. 7. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte aj „CMP“), ktorý v zmysle § 395 ods. 1 stanovuje, že ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 § 395 CMP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 65 a 66 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

8. Predmetom núteného výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (§ 370 a nasl. CMP) je zabezpečenie realizácie povinností uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré nie sú plnené dobrovoľne, resp. nie sú plnené náležite tak, ako boli súdnym rozhodnutím uložené. Z vyššie citovaného konštatovania (prioritne vychádzajúceho zo znenia § 376 ods. 1 v spojení s § 370 ods. 1 CMP) možno vyvodiť, že základným predpokladom, aby mohol byť výkon súdneho rozhodnutia nariadený, je právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie (ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému) a dobrovoľné nesplnenie povinnosti, ktorá bola v citovanom právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí povinnej osobe uložená. V prejednanom prípade je vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom) uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/27/2015-417 zo dňa 9. 2. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/22/2015 zo dňa 16. 4. 2015, a povinnosťou, ktorá mala byť plnená (ktorá vychádza z tohto právoplatného rozhodnutia) povinnosť matky maloleté deti na styk s otcom pripraviť a otcovi pred domom, v ktorom s maloletými deťmi býva, odovzdať tak, aby styk mohol byť riadne realizovaný každý párný týždeň v roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí. Pokiaľ sa jedná o vysvetlenie pojmu „maloleté dieťa na styk s druhým rodičom pripraviť“, odvolací súd (zhodne s názorom okresného súdu) považuje za potrebné uviesť, že uvedená „príprava na styk“ predpokladá nielen materiálne zabezpečenie dieťaťa, a to najmä vhodným oblečením, zdravotnými potrebami, prípadne ďalšími vecami potrebnými pre dieťa, vzhľadom k tomu, že zväčša rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti (alebo u ktorého dieťa býva do rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu) má tieto veci k dispozícii, ale predpokladá aj psychickú prípravu dieťaťa tak, aby nedošlo k narúšaniu vzťahov medzi dieťaťom a druhým z rodičov. S ohľadom na vzťah rodiča, u ktorého dieťa býva, a dieťaťa je úlohou práve tohto tzv. preferenčného rodiča, aby viedol dieťa k úcte k druhému rodičovi a pripravil ho na stretnutie. Pokiaľ preferenčný rodič správne pochopil význam svojej úlohy pri výchove dieťaťa, potom si musí byť vedomý toho, že má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie sa s druhým rodičom. Ak má totiž rodič zdravú osobnosť, má k dieťaťu pozitívny vzťah a má dobrý charakter, má záujem, aby malo dieťa styk aj s druhým rodičom aj to aj v prípade, ak má voči nemu vlastné osobné výhrady. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ by nebol preferenčný rodič schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa v určenom rozsahu, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča, nakoľko realizácia styku s druhým rodičom je pre normálny vývoj dieťaťa veľmi dôležitá.

9. Na druhej strane je však nevyhnutné uviesť, že v praxi sa vyskytujú aj prípady, kedy napriek tomu, že preferenčný rodič robí všetko pre to, aby dieťa na styk pripravil, z určitých dôvodov nie je možné styk realizovať. Je tomu tak vtedy, ak by realizácia vykonateľného rozhodnutia formou jeho

výkonu bola v rozpore so záujmami maloletého, najmä v rozpore s jeho právom na zdravý fyzický i psychický vývin. Vtedy platí, že napriek tomu, že je základným účelom vykonávacieho konania zabezpečenie splnenia povinnosti uloženej týmto rozhodnutím, tento účel nie je možné dosiahnuť tak, že by samotným núteným výkonom boli porušené práva dieťaťa, ktoré mali byť uvedeným právoplatným a vykonateľným rozhodnutím garantované. Ak by tomu tak totiž nebolo, mohlo by sa stať, že by vo vykonávacom konaní bol úplne popretý zmysel, ktorý sa vykonávaným rozhodnutím sledoval. V súdnej judikatúre i literatúre (napr. Handl, V., Rubeš, J. Občiansky súdny rád - Komentár, II. Díl, Panorama Praha 1985, str. 290, 292, 293) sú pritom známe prípady, ak dieťa nebolo možné v súdom stanovený čas oprávnenému odovzdať z dôvodu reálne preukázaného zhoršenia zdravotného stavu dieťaťa, ale aj prípady, ak po vydaní vykonateľného rozhodnutia došlo k takému radikálnemu zhoršeniu vzťahov maloletého a rodiča, ktorému má byť dieťa odovzdané, že sa samotné dieťa oprávnene bráni tomu, aby bolo vydané do výchovy (prípadne sa uskutočnil styk) osobe, ktorá je vo výroku rozhodnutia o výchove určená. V takýchto prípadoch síce existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu ukládajúce povinnosť, avšak toto rozhodnutie nie je možné fakticky vykonať, keď nie je možné konštatovať naplnenie druhého predpokladu na nariadenie výkonu rozhodnutia, a to nesplnenie povinnosti stanovenej súdom vo vykonateľnom rozhodnutí z dôvodov, ktoré by nemali podstatu v záujme o zdravý vývin maloletého dieťaťa. Preto v prípadoch podobných aj tomu prejednávanému je vždy potrebné dôsledne skúmať, či si povinná osoba mohla alebo nemohla splniť svoju povinnosť dieťa na styk pripraviť a odovzdať bez vážneho ohrozenia záujmov dieťaťa. Pokiaľ sa jedná o fyzický (zdravotný) stav dieťaťa ako prekážky výkonu rozhodnutia, napr. v prípade dieťaťa a angínou a s vysokou horúčkou, uvedený bude zrejme pomerne ľahko zistiteľný správami ošetrojúceho lekára a zároveň tento stav s najväčšou pravdepodobnosťou bude predstavovať len krátkodobú nemožnosť splnenia povinnosti dieťa na styk pripraviť a druhému rodičovi odovzdať. Ak sa však samotné dieťa bráni tomu, aby bolo vydané do výchovy (prípadne sa uskutočnil styk) osobe, ktorá je určená vo výroku rozhodnutia o výchove, v takomto prípade bude treba posúdiť, či odpor dieťaťa je oprávnený a teda, či uskutočnenie výkonu rozhodnutia proti vôli dieťaťa nepoškodí dieťa v jeho psychickej popr. i jeho fyzickej stránke. Dôvody odporu dieťaťa s uskutočnením styku pritom môžu byť rôzne. Od bežnej neochoty dieťaťa zmeniť čo i len nakrátko svoje prostredie (napr. len z dôvodu, že u druhého rodiča nemá rovnaké hračky, najlepších kamarátov, nechce sa mu cestovať, atď.), ktorá neochota celkom zjavne nie je dostatočným dôvodom nerealizovania styku s druhým rodičom, cez zmenu vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi len v dôsledku nesprávneho pôsobenie preferenčného rodiča (nesprávna výchova nesmerujúca k budovaniu zdravého vzťahu dieťaťa k obom rodičom), ktorá nesprávna výchova by predstavovala porušenie povinnosti preferenčného rodiča dieťa na styk pripraviť a druhému rodičovi odovzdať, až po okolnosti, ktoré preferenčný rodič ovplyvniť nedokáže, a ktoré mali za následok vážne zmeny v citovej náklonnosti dieťaťa k rodičovi oprávnenému (nesprávne pôsobenie oprávneného rodiča na maloletého, traumatizujúci zážitok, ktorý oprávnený rodič maloletému spôsobil, a podobne). Pokiaľ sa jedná o poslednú skupinu okolností, tieto sú celkom dozaista dôvodmi, pre ktoré návrhu oprávneného rodiča na výkon rozhodnutia spočívajúceho v realizácii styku s maloletým, nie je možné vyhovieť, a v prípade, ak takýto výkon už nariadený bol, je nutné ho postupom podľa § 390 písm. c/ CMP zastaviť.

10. Ako už bolo uvedené v ods. 9 v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bol upravený styk s maloletým, je vždy potrebné dôsledne skúmať, či si povinná osoba mohla alebo nemohla splniť svoju povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenej osobe odovzdať bez vážneho ohrozenia záujmov dieťaťa. Ak je dôvodom nezrealizovania styku s oprávnenou osobou nesúhlas dieťaťa, je rovnako potrebné spôsobom predpísaným pre dokazovanie zisťovať, aké sú dôvody odporu dieťaťa k uskutočneniu styku.

11. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že okresný súd pri zisťovaní dôvodov nerealizovania styku oprávneného s maloletými vychádzal z viacerých písomných podaní otca, písomných podaní matky, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen zo dňa 7. 7. 2015, z audiovizuálnych záznamov zachytávajúcich priebeh stretnutí otca s maloletými zo dňa 7. 3. 2015, 30. 5. 2015 a 11. 7. 2015 a z „dôkazného materiálu nachádzajúceho sa v súdnom spise 8Em/5/2015 a súdnom spise 5P/27/2015 v podobe DVD resp. CD nosičov“. Po vykonaní dokazovania potom dospel k záveru, neuskutočnenie styku medzi otcom a maloletými deťmi bolo v prípade termínov 7. 3. 2015 a 11. 7. 2015 výsledkom eskalovaného napätia spôsobovaného otcom detí jeho správaním sa po príchode na miesto prevzatia detí, v dňoch 21. 3. 2015, 4. 4. 2015 a 3. 5. 2015 sa otec na styk s maloletými nedostavil a v ostatných sporných prípadoch „ukončenie priebehu styku medzi otcom a deťmi za prítomnosti matky bolo spôsobené vzájomnými názorovými výmenami medzi otcom a matkou detí sprevádzanými negatívnymi reakciami zo strany otca detí ústiacimi do predčasného ukončenia styku.“ Ďalej opakovane zdôraznil, že nemožno jednoznačne konštatovať, že matka detí v inkriminovanom období bránila otcovi v styku s deťmi, resp., že by deti na styk s otcom v zmysle právoplatného exekučného titulu nepripravovala.

12. Vyššie uvedené závery okresného súdu však odvolací súd považuje za predčasné, resp. nezodpovedajúce obsahu spisu, a to z nasledujúcich dôvodov:

13. Ako už bolo uvedené v ods. 11, z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal okrem iného aj z audiovizuálnych záznamov zachytávajúcich priebeh stretnutí otca s maloletými zo dňa 7. 3. 2015, 30. 5. 2015 a 11. 7. 2015 a z „dôkazného materiálu nachádzajúceho sa v súdnom spise 5P/27/2015 v podobe DVD resp. CD nosičov“. Odvolací súd však po preskúmaní súdneho spisu zistil, že v rámci prílohovej obálky na č. I. 116 súdneho spisu, a ani v žiadnej ďalšej časti súdneho spisu sa dátové nosiče, ktoré by obsahovali audiovizuálne záznamy o priebehu styku zo dňa 7. 3. 2015 a zo dňa 30. 5. 2015 nenachádzajú. Vzhľadom na formuláciu použitú na str. 6 odôvodnenia napadnutého uznesenia, v zmysle ktorej okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z „dôkazného materiálu nachádzajúceho sa v súdnom spise 5P/27/2015 v podobe DVD resp. CD nosičov“, sa pritom uvedené audiovizuálne záznamy s najväčšou pravdepodobnosťou nachádzajú v súdnom spise vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5P/27/2015, hoci exaktne to z uznesenia okresného súdu nevyplýva. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že nie je vylúčené, aby súd vzhľadom na hospodárnosť konania vykonal dôkaz získaný z dôkazného prostriedku, ktorý bol zabezpečený v inom súdnom konaní, za predpokladu, že tento dôkaz sám vykoná spôsobom ustanoveným pre dokazovanie a sám ho i vyhodnotí. Ak je teda určitý dôkazný prostriedok (napr. listina, nosič dát a podobne) zabezpečený v inom konaní súd ho síce môže vykonať, avšak pred postupom podľa ust. § 195 a nasl. CSP (prípadne podľa ust. § 187 ods. 2 CSP), ktoré stanovujú spôsob, akým je jednotlivé dôkazy možné vykonať, je nutné dôkazné prostriedky do súdneho spisu zabezpečiť. Pokiaľ sa jedná o spôsob zabezpečenia dôkazných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú v inom súdnom spise, tento súvisí najmä s charakterom dôkazných prostriedkov. Ak pritom budeme hovoriť napr. o listinách, najbežnejším spôsobom zrejme bude vyhotovenie ich fotokópií a ich trvalé založenie do spisu. Pri nosičoch dát bude možné vyhotovenie ich rozmnoženiny. Bežným rovnako bude dočasné pripojenie spisu, v ktorom sa dôkazné prostriedky dôležité pre konanie nachádzajú, k spisu, kde je vykonanie dôkazov získaných z týchto dôkazných prostriedkov potrebné. Ako už bolo uvedené vyššie, okresný súd mal pri svojom rozhodovaní vychádzať okrem iného z audiovizuálnych záznamov o stretnutiach zo dňa 7. 3. 2015 a zo dňa 30. 5. 2015, ktoré sa však v súdnom spise nenachádzajú. Rovnako z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by k tomuto niekedy bol pripojený spis vedený Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5P/27/2015, keď zoznam pripojených spisov (§ 174 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 176 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z.) je nevyplnený a pripojenie spisu vedeného pod sp. zn. 5P/27/2015 nevyplýva ani z ďalších častí spisu. Z tohto dôvodu odvolací súd nedokáže relevantne posúdiť, čo (t. j. aký dôkazný prostriedok) mal okresný súd k dispozícii, aký dôkaz z neho získal, akým spôsobom (procesným postupom) a či tento dôkaz bol z dôkazného prostriedku získaný zákonným spôsobom. Rovnako odvolací súd nie je schopný ustáliť, či okresný súd z dôkazov, ktoré podľa vlastných tvrdení vykonal, vyvodil správne skutkové zistenia a následne takto zistený skutkový stav správne právne posúdil.

14. Ďalej odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že napriek tomu, že základným účelom vykonávacieho konania je zabezpečenie splnenia povinnosti uloženej exekučným titulom, tento účel nie je možné dosiahnuť tak, že by samotným núteným výkonom boli porušené práva dieťaťa, ktoré mali byť uvedeným právoplatným a vykonateľným rozhodnutím garantované. Ak by tomu tak totiž nebolo, mohlo by sa stať, že by vo vykonávacom konaní bol úplne popretý zmysel, ktorý sa vykonávaným rozhodnutím sledoval. V konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bol upravený styk s maloletým, je preto vždy potrebné (a to aj z úradnej povinnosti) dôsledne skúmať, či si povinná osoba mohla alebo nemohla splniť svoju povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenej osobe odovzdať bez vážneho ohrozenia záujmov dieťaťa. Ak je dôvodom nezrealizovania styku s oprávnenou osobou nesúhlas dieťaťa, je rovnako potrebné spôsobom predpísaným pre dokazovanie zisťovať, aké sú dôvody odporu dieťaťa k uskutočneniu styku. Správnosť vyššie uvedeného záveru je zákonodarcom s účinnosťou od 1. 7. 2016 zdôraznená ust. § 35 a 36 v spojení s § 373 CMP, v zmysle ktorých je súd povinný zisťovať skutočný stav veci, a za týmto účelom vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to na zistenie skutočného stavu veci potrebné. Okresný súd však uvedeným spôsobom nepostupoval, keď za podklad pre svoje rozhodnutie zobral len jednostranné pohľady oprávneného a povinnej na nezrealizovanie styku (prezentované oprávneným v písomných podaniach adresovaných súdu a v trestných oznámeniach a povinnou v písomných podaniach adresovaných súdu a v správach pre kolízneho opatrovníka, ktoré však sama povinná kolíznemu opatrovníkovi po každom styku zasielala), správu kolízneho opatrovníka zo dňa 7. 7. 2015, ktorá však neobsahuje žiadne vlastné zisťovanie kolízneho opatrovníka a jeho závery, ale je len opisom stanoviska povinnej (viď slovné spojenia „pani O. nám potvrdila informáciu ...“, „podľa názoru pani O., deti to odmietli ...“, „pani O. alej písala priebeh stretnutia ...“, „matka uviedla,

že ...“, a podobne), a jednotlivými audiovizuálnymi záznamami, z ktorých dva navyše nie sú súčasťou súdneho spisu a ich obsah z tohto dôvodu nie je verifikovateľný. Podľa názoru odvolacieho súdu tak v konaní dosiaľ nebolo vykonané dostatočné šetrenie na zistenie skutočných dôvodov riadneho nezrealizovania styku maloletých s ich otcom, keď pri pokusoch o styk otca s maloletými deťmi nebol nikdy prítomný kolízny opatrovník alebo poverený zamestnanec súdu, ktorý by mohol podať nezaujatý popis priebehu stretnutia. Rovnako kolízny opatrovník k dôvodom nerealizovania styku neuskutočnil pohovor s maloletými deťmi a tieto v konaní neboli vypočuté ani súdom (súd mal možnosť nariadiť i pojednávanie). Odvolací súd pritom zastáva názor, že výsluch maloletých detí (t. č. vo veku 11 a 8 rokov, majúcich dozaista vlastný názor na vzniknutú situáciu) by konajúcemu súdu umožnil pochopiť a následne vyhodnotiť dôvody, pre ktoré k styku s otcom zväčša nedochádza, a to najmä za situácie, keď každý z rodičov má vlastnú predstavu o príčinách tohto stavu.

15. Vzhľadom na všetko uvedené odvolací súd uzatvára, že okresný súd jednak nesprávnym procesným postupom pri vykonávaní dokazovania znemožnil preskúmanie svojich záverov odvolacím súdom a jednak sa jeho závery odvolaciemu súdu s ohľadom na charakter dôkazov, ktoré okresný súd vykonal, zdajú predčasnými, čo odôvodňuje zrušenie rozhodnutia okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd pritom nespochybňuje stanovisko okresného súdu o zjavne nevhodnom správaní otca pri realizácii styku dňa 11. 7. 2015, ktorý je zrejmy z audiovizuálneho záznamu, ktorý je súčasťou súdneho spisu, keď otec autoritatívne nútil syna nasadnúť do svojho auta, tomuto nedovolil vyjadriť žiaden odlišný názor na spôsob spoločného trávenia času s odôvodnením, že na rozhodovanie v tejto otázke syn nemá patričný vek. Zároveň však z predmetného záznamu nevyplýva ani akákoľvek snaha matky realizovať styk spôsobom, aký otec navrhol (nasadenie do auta a prejdenie do kúpeľov), ale naopak podpora vzdoru maloletého C. Preto z dôvodu nevykonania relevantných dôkazov je záver okresného súdu o tom, že matka deti na styk s otcom riadne pripraví, resp. že nebolo preukázané, že by tomuto styku bránila, predčasným, rovnako ako je predčasné konštatovanie oprávneného, že v konaní preukázal, že mareniu styku s maloletými zo strany povinnej dochádza.

16. Bude úlohou okresného súdu okrem so zákonom súladného zabezpečenia audiovizuálnych záznamov zo dňa 7. 3. 2015 a zo dňa 30. 5. 2015, vyžiadať od kolízneho opatrovníka správu o realizácii styku, ktorá však bude vychádzať z dôkladného prešetrenia pomerov v akých sa maloleté deti nachádzajú, ale aj z pohovoru s maloletými deťmi vykonaného bez prítomnosti rodičov a v prešetrení priebehu najbližších plánovaných stretnutí otca s maloletými deťmi. V závislosti od záverov uvedenej správy kolízneho opatrovníka potom okresný súd zväží možnosť požiadať orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobeniu sa rozhodnutiu, prípadne nariadiť pojednávanie a maloleté deti na uvedenom pojednávaní k dôvodom nezrealizovania styku vyslúchnuť. Až na základe uvedeného okresný súd opätovne vyhodnotí vykonané dokazovanie a rozhodne v súlade so zákonom.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia oprávneného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).